

Bayer Zsolt: Ézsaiás

2015 június 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ülök az autóban. Péntek. Délután. Meleg. Szól a rádió. Még a franciaországi híreken szörnyülködöm.

Egy lefejezett holttest, mellette az Iszlám Állam zászlaja, gázpalackrobbantások, egy támadót elfogtak, természetesen a terrorszervezet tagjának vallja magát.

Sok id? nem marad a szörnyülködésre. Már mondja is a bemondó, tárgyilagos hangon, érzelem nélkül: terrortámadás Tunéziában is, két szállodát támadtak meg, legalább huszonheten életüket vesztették. Értelemszer?en turisták.

Akartunk menni oda. Mondták sokan, gyönyör?, érdemes megnézni.

Hát nem megyünk. Talán ez az els? gondolatom a légkondicionált autóban, és mindjárt utána nagyon elszégyellem magam.

Talán két lámpát haladok el?re. Igazából csak bambulok. Próbálom felfogni, de belemenekülök inkább a kívülállásba és a gondolattalanságba.

S már mondják, szenvtelenül, kétségbeejt? távolságtartással, ahogy megköveteli a szakma, a profizmus. Mondják: robbantások egy kuvaiti mecsetnél. Legalább tíz halott. A támadást az Iszlám Állam vállalta magára.

Kuvaitban sokszor voltam. A feleségem ott dolgozott egy évet. A felfoghatatlan gazdagságban a forró sivatag közepén. Jártam ott, idegenként, nagyon idegenként. Most, ahogy bemondják a hírt, ott vagyok újra. De már régi, kedves ismer?sként. Ott vagyok, Dzsabalijában és a tengerparton, a halpiacnál, meg hajóval, Gibivel kint a Perzsa-öbölben, és eszembe jut Methat, az egyiptomi orvos, feleségem egykori kollégája, és azt sem tudom már, vajon él-e. Hiszen hazament Egyiptomba ? is, legalább négy éve. Amikor legutoljára beszéltünk vele, javában l?ttek a városban ott is.

Jusson pokolra mind, akinek bármi köze is volt az „arab tavaszhoz”. Ehhez az agyrémhez, ehhez az ördögi felforgató tervhez, amelynek nyomán most három piros lámpányi id? alatt negyven halottat kell meghallgatnom, elhinnem, felfognom, megemésztenem, elfogadnom, és negyven halott miatt szégyellhetem magam.

Azok helyett, akiknek szégyenkezniük kellene.

De azok soha nem szégyenkeznek.

Azok elemeznek és megmagyaráznak. Azok tele vannak jobbnál jobb ötletekkel. És persze tervekkel. Hosszú távra szóló, nagy ív? tervekkel. Az összes tervük arról szól, hogy nekik majd hogyan lesz jobb. És mi hogyan fogjuk elhinni, nekünk is az a jó, ami nekik jó.

Ez most egy átlagos péntek délután, Közép-Európában.

Az ötödik lámpánál megint eszembe jut a rendszerváltás ideje. Két kultikus könyv is megjelent akkoriban. Az egyiket Fukuyama írta, a másikat Huntington. Fukuyama arról értekezett m?vében, hogy mivel mindenhol gy?zött a liberális, szabad versenyes kapitalizmus, elérkeztünk a történelem végéhez. Nincsen tovább. Mostantól az emberiségre kissé unalmas, eseménytelen jólét vár.

Huntington arról írt a maga m?vében, hogy a világ civilizációk összecsapásának küszöbéhez érkezett. És ezen összecsapások legnagyobbja és legvéresebbike a kereszténység és az iszlám összecsapása lesz.

Fukayamának akartunk hinni, de a szívünk legmélyén, ahol mindig elrejt?znek a legfontosabb dolgok, nos, a szívünk mélyén tudtuk, hogy Huntingtonnak van igaza. Sajnos megint nem tévedtünk.

Legfeljebb abban, hogy nem ilyennek képzeltük el az összecsapást. Nem úgy képzeltük, hogy a Nyugat seregei majd betörnek az iszlám világ kell?s közepébe, s ott civileket fognak gyilkolni, embertelenségeket és háborús b?nöket követnek el börtönökben, frontvonalakon, internálótáborokban, amelyek egyik része ismert, de a másik részének még a létezésér?l sem fogunk tudni semmit sem. Nem úgy képzeltük, hogy majd mi magunk fogjuk felfegyverezni a legsötétebb iszlám er?ket, csak azért, mert pillanatnyi érdekeink azt diktálják, hogy fegyverezzük fel ?ket, az aktuálisan ellenségnek kikiáltott diktátor ellen. Az ellen a diktátor ellen, akit néhány éve még barátságosan lapockán veregettünk, és a mocskos, véres kezét szorongattuk.

Hallod Amerika? Rólad van szó…

És nem úgy képzeltük, hogy aztán majd európai városainkban uszul ránk a terror, és észak-afrikai üdül?helyeken kell vérben fürdeni. Vagy éppen a leggazdagabb arab országokban.

És azt sem képzeltük, hogy már abban sem lehetünk biztosak, hogy amit látunk, azt jól látjuk-e. S hogy amit tálal nekünk a világmédia, az megtörtént-e egyáltalán, s ha igen, akkor úgy, ahogy tálalva van.

Mi azt gondoltuk, ha össze kell csapni, hát majd emberi módon kell összecsapni. Mint a Mennyei királyságban. Mint Szaladin és Oroszlánszív? Richárd. Mint a templomos lovagok.

A valóság más. A valóság öt piros lámpa a légkondicionált autóban, és az arcpirító szégyen. Hogy mivé tettük ezt a világot. És hogy sajnos még csak nem is mi fogunk belepusztulni, hanem a gyerekeink és az unokáink.

Legyünk átkozottak!

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló